

naturaligvis var Meningen at give Plads i den supplerende Anordning og ganske vist ogsaa langt rigtigere have deres Plads der end i selve Loven, men der findes ikke i Loven af 1851 nogen som helst Bestemmelse herved for de fasttaende eller bevægelige Kjedlers Vedkommende om et aarligt eller periodisk Eftersyn. Det Gæste, som findes i saa Henseende, er, hvad den ærede Minister ganske rigtig fremhævede, en Bekjendtgørelse af 19de Juni 1865. Men jeg skulde dog formene, at en saadan Bekjendtgørelse ikke er nogen Lov, og naar man nu ser hen til, hvad det er for en Bekjendtgørelse, og hvad der har foranlediget den, saa bliver den endnu mere paafaldende. Denne Bekjendtgørelse angaaende Lokomobiler begynder, ligesom de gode gamle Forordninger begyndte med en Motivering af, hvad der foranledigede, at de kom tilstede, ogsaa med en Motivering heraf, og denne Motivering lyder saaledes: „Da der fra flere Sider har været reist Spørgsmaal om Benyttelse af Lokomobiler paa Landet i Nærheden af staaetætte Bygninger, Salmstætte og deslige, har Ministeriet troet at burde bringe følgende i den Anledning trufulde Bestemmelser til offentlig Kundskab“. Det er en Bekjendtgørelse, væsentlig sigtende til at forhindre Brandsfare ved Brugen af Lokomobiler, og ganske rigtig finder man, naar man læser Bekjendtgørelsen igjennem, Nr. 1, Nr. 2, Nr. 3 o. s. v., at de handle om at sikkre mod Brandfare fra disse Lokomobiler; vistnok findes der desforuden en § 4, som siger, at ethvert Lokomobil, hvis Dampkedel er underkastet det i Loven af 12te April 1851 angivne Tilsyn, skal, inden det tages i Brug — det er nu en overflødig Gjentagelse, det staar i Loven af 1851 — og siden hvert Aar inden Høsten underkastes den i Loven befalede Prøve. Jeg gad dog nok egentlig vide, hvor denne Rime om gjentagne Prøver af Lokomobiler har kunnet komme ind i en Bekjendtgørelse om, paa hvilken Maade Lokomobiler maa bruges, for at de ikke skulle foranledige Udsvaade. Det forstaar jeg slet ikke. Denne Bestemmelse forekommer mig at være en ligefrem Tilfætning til Loven af 1851 i Bekjendtgørelsens Form — jeg ser ikke rettere. Det er jo uimodsigeligt, at den findes, men jeg tror, at det er ligesaa uimodsigeligt, at den ikke bruges, at den faktiske Tilstand er den, at Tilsynet ikke føres, og at de vedkommende Ciere og Besiddere af det Slags Lokomobiler slet ikke have mærket Noget til den yderligere Besvær. Men selv om det var saa, vilde det foreliggende Forslag meget væsentlig forandre den nugældende Ret, idet, som jeg allerede ansøgte, da jeg før havde Ordet, der gennem Bestemmelserne i § 12 lægges en ganske særlig Besvær paa Brugen af saadanne Lokomobiler og paalægges Ciernen i visse Tilfælde at udrede meget betydelige Udgifter i den Anledning, Noget, der ikke er Tale om i denne Bekjendtgørelse om det aarligt gjentagne

Eftersyn af Lokomobiler. Selv om det imidlertid var saa, at den nugældende Ret paa ethvert Punkt faldt sammen med det af den ærede Minister foreslaaede og af det andet Thing vedtagne Forslag, forekommer det mig ikke, at det kan være tilstrækkelig Grund for Landsthinget til ikke at underkaste selve disse Bestemmelser Besen en nøiere Prøvelse, og det forekommer mig at være uimodsigeligt, at netop den meget tiltagende Brug af saavel Lokomobiler som fasttaende Dampkedler udenfor den egentlige Storindustriens Tjeneste, udenfor Fabrikdriftens Tjeneste, tjenende Smaaindustrien, tjenende Landbruget, er en fuldgylbig Anledning til at undersøge, om Bestemmelserne kunde være betryggende for det Offentlige uden at være mere end fornødent besværende for den enkelte Bruger. Jeg vil vedblive at hævde, at de nugældende Bestemmelser væsentlig have sigtet til Anvendelsen af Dampkedler og Dampmaskiner i Storindustriens Tjeneste, i Fabrikstjenesten, og at, hvor der tidligere i den Landsthinget foreliggende Lov har været Tale om bevægelige Dampkedler under Benævnelsen Lokomotiver og Lokomobiler, der har Forestillingen været hæftet væsentligt paa ganske andre Instrumenter end dem, som det nuværende Lovforslag omhandler under Navn af Dampudvillingsapparater og bevægelige Dampkedler. Naar man altsaa ser Sagen ganske simpelt uden Bihensyn, uden at se hen til hverken hvad den ældre Lovgivning indeholder, eller til, hvad Landsthinget for to Aar siden har vedtaget under Forhandlingen om en større og fyldigere Lov end denne, et Lovforslag, som indeholdt langt flere og langt vigtigere Bestemmelser paa andre Omraader end dette, naar man altsaa ser paa Sagen, som den nu foreligger i og for sig, forekommer det mig, at den ærede Minister ikke har ansøgt Noget som helst, der kunde afkræfte Udsalgets Paastand om, at der ikke er nogen Grund til at sætte de bevægelige Kjedler under andre Vilkaar end de fasttaende. Andet end det, at efter hans Formening vilde den Omstændighed, at de bevægelige Lokomobiler rejse henad Stenbroen og knudrede Veie o. s. v., udsætte dem mere for Beskadigelse end de andre. Men jeg vil dog henstille, om den ærede Minister virkelig kan mene, at det er selve Kjedlens Styrke og Holdbarhed, som derved bliver udsat for Fare, eller om det ikke snarere er det øvrige Apparat, som staar i Forbindelse med Kjedlen, og det er kun selve Kjedlens Styrke eller Bestaaenhed, som er Gjenstand for Lovforslaget, og som bliver Gjenstand for en Prøve. Jeg tror overhovedet ikke, at disse Lokomobiler ere særlig udsatte for Udæggelse, fordi de blive transporterede paa den af den ærede Minister angivne Maade, og selv om det er saa, tror jeg, at der er andre særlige Fare, som knytte sig til de indmurede, fasttaende Kjedler, som ikke ere knyttede til de bevægelige. Her sigter jeg